

บันทึก

เรื่อง การขอปัญหาบำนาญ (กรณีพลเอก พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าบวรเดช)

หนังสือกรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ ๖๑๔๒/๒๕๐๑ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๑ ส่งปัญหาเกี่ยวกับการจ่ายบำนาญของพลเอก พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าบวรเดช ซึ่งกระทรวงการคลังเสนอมาเพื่อขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาให้ความเห็น

ข้อเท็จจริงในเรื่องนี้ปรากฏว่า เดิมพลเอก พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าบวรเดช ได้รับบำนาญเหตุนับราชการนานตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญทหาร พ.ศ. ๒๔๗๑ เป็นเงิน ปีละ ๑๔,๖๐๐ บาท หรือเดือนละ ๑,๒๑๖ บาท ๖๖ ๒/๓ สตางค์ และได้จ่ายตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๔๗๖ ด้วยเหตุที่มีความผิดในการเมือง ครั้นเมื่อได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติคืนยศ บรรดาศักดิ์ เครื่องราชอิสริยาภรณ์ และสิทธิในการรับเบี้ยหวัด บำเหน็จ และบำนาญ พ.ศ. ๒๔๘๔ และพระราชบัญญัติว่าด้วยเรื่องเดียวกัน ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๔๘๑ แล้ว กระทรวงกลาโหม จึงได้ขอให้กระทรวงการคลังส่งจ่ายบำนาญในอัตราปีละ ๑๔,๖๐๐ บาท หรือเดือนละ ๑,๒๑๖ บาท ๖๖ ๒/๓ สตางค์ให้พลเอก พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าบวรเดช รับต่อไปตามเดิม ตาม มาตรา ๔ วรรค ๑ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยฉบับที่ ๒

กระทรวงการคลังเห็นว่า เมื่อได้จ่ายบำนาญพลเอก พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าบวรเดช แล้ว ต่อมาใน พ.ศ. ๒๔๗๗ ได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติลดบำนาญชั่วคราว พ.ศ. ๒๔๗๖ ซึ่งตามพระราชบัญญัตินี้ถ้าพลเอก พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าบวรเดช คงรับบำนาญ ตลอดมา ก็จะต้องถูกลดบำนาญลงได้รับเพียงเดือนละ ๗๕๔ บาท ๑๖ ๒/๓ สตางค์ ครั้นใน พ.ศ. ๒๔๘๐ พระราชบัญญัติลดบำนาญชั่วคราวดังกล่าวได้ถูกยกเลิก และได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติ บำเหน็จบำนาญทหาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๘๐ และตามพระราชบัญญัติฉบับหลังนี้ ถ้าพลเอก พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าบวรเดช คงรับบำนาญเรื่อยมา ก็จะได้รับเพิ่มขึ้นอีกรวมเป็นเงินเดือน ละ ๘๕๐ บาท ๑๖ ๒/๓ สตางค์ บัดนี้บทกฎหมายที่กล่าวนี้ได้ถูกยกเลิกไปหมดสิ้นแล้ว และพล เอกพระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าบวรเดช มิเคยต้องด้วยกรณีลดบำนาญลงเลย ก็น่าจะมีสิทธิได้รับ บำนาญเดิมตามความในมาตรา ๔ วรรค ๑ ที่กล่าวข้างต้น คือตามอัตราที่เคยได้รับอยู่เดือนละ ๑,๒๑๖ บาท ๖๖ ๒/๓ สตางค์ แต่การที่จะให้บำนาญเดิมเต็มตามอัตรานี้เป็นการให้ประโยชน์ ดีกว่าผู้ที่เคยได้รับบำนาญอัตราสูงแล้วถูกลดอัตราลงมา และอีกประการหนึ่งผู้ที่ได้รับบำนาญที่ หลังเช่นรายนี้ไม่ควรจะมีสิทธิกว่าผู้ที่ถูกลดไปแล้ว จึงขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาวินิจฉัยให้ ความเห็น ว่าสมควรจ่ายบำนาญให้พลเอกพระวรวงศ์เธอพระองค์เจ้าบวรเดช ในอัตราอย่างไร

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๑) ได้พิจารณาแล้ว

ขอเสนอความเห็นดังต่อไปนี้

พระราชบัญญัติคินยศ บรรดาศักดิ์ เครื่องราชอิสริยาภรณ์ และสิทธิในการรับเบี้ยหวัด บำเหน็จ และบำนาญ พ.ศ. ๒๔๘๙ มาตรา ๔ วรรค ๑ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติว่าด้วยเรื่องเดียวกัน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๑ บัญญัติว่า “บุคคลที่ได้ระบุไว้ในมาตรา ๓ ถ้าเป็นบุคคลที่เคยได้รับเบี้ยหวัดหรือบำนาญมาแล้ว ก็ให้มีสิทธิได้รับเบี้ยหวัดหรือบำนาญตามเดิม”

บทบัญญัติข้างบนนี้ให้สิทธิแก่บุคคลที่ระบุไว้ในมาตรา ๓ ซึ่งเคยได้รับเบี้ยหวัดหรือบำนาญมาแล้ว ให้ได้รับเบี้ยหวัดหรือบำนาญตามเดิม ปัญหาจึงมีว่า “เบี้ยหวัดหรือบำนาญตามเดิม” นี้ หมายความว่าถึงเบี้ยหวัดหรือบำนาญที่บุคคลดังกล่าวเคยได้รับมาแล้วเมื่อใด ตามปรกติก็ย่อมจะหมายความว่าถึงเบี้ยหวัดหรือบำนาญที่บุคคลดังกล่าวเคยได้รับอยู่ก่อนถูกงดจ่าย นอกจากนี้เมื่อพิเคราะห์ดูคำปรารภของพระราชบัญญัติเรื่องนี้ซึ่งมีความว่า “โดยที่เป็นการสมควร คินยศ บรรดาศักดิ์ เครื่องราชอิสริยาภรณ์ และสิทธิในการรับเบี้ยหวัด บำเหน็จ และบำนาญ แก่บุคคลบางจำพวกที่ต้องโทษทางการเมือง หรือเสียสิทธิเพราะการกระทำทางการเมือง” ก็จะได้เห็นว่า สำหรับบุคคลที่ระบุไว้ในมาตรา ๓ คือผู้ได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินผู้กระทำความผิดทางการเมือง ร.ศ. ๑๓๐ พุทธศักราช ๒๔๗๕ ผู้ได้รับนิรโทษกรรมตามพระราชกำหนดนิรโทษกรรมแก่ผู้กระทำความผิดฐานกบฏและจลาจล พุทธศักราช ๒๔๘๘ และผู้ต้องออกจากราชการเนื่องจากเหตุเกี่ยวข้องกับความผิดทางการเมือง หรือความผิดฐานกบฏและจลาจล อันเป็นกรณีเดียวกันกับที่ได้ระบุไว้ในกฎหมายดังกล่าวมาแล้วนั้น เบี้ยหวัดหรือบำนาญเดิมก็คือ เบี้ยหวัดหรือบำนาญที่บุคคลดังกล่าวเคยได้รับอยู่ก่อนถูกงดจ่ายเพราะต้องโทษทางการเมือง หรือเสียสิทธิเพราะการกระทำทางการเมืองที่กล่าวมาแล้วนั่นเอง

ในกรณีพลเอก พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าบวรเดช เดิมพระองค์ทรงได้รับบำนาญปีละ ๑๔,๖๐๐ บาท หรือเดือนละ ๑,๒๑๖ บาท ๖๖ ๒/๓ สตางค์ ทั้งนี้ เป็นสิทธิที่พระองค์ทรงได้ไว้แล้วตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญทหาร พ.ศ. ๒๔๗๑ ครั้นใน พ.ศ. ๒๔๗๖ ได้ถูกงดจ่าย จึงแม้อาจจะได้มีพระราชบัญญัติเกี่ยวกับบำเหน็จบำนาญอีกบางฉบับออกมา อันเป็นผลให้ผู้ที่ได้รับบำนาญในอัตราที่เกินกว่าปีละ ๗,๒๐๐ บาท ต้องถูกเปลี่ยนแปลงอัตราบำนาญต่ำลงกว่าเดิมก็ตาม ก็หาไม่ ผลกระทบกระเทือนถึงอัตราบำนาญ ของพลเอก พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าบวรเดช ที่ได้คำนวณเสร็จเด็ดขาดไปแล้วตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญทหาร พ.ศ. ๒๔๗๑ นั้นไม่ เพราะในขณะที่พระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงอัตราบำนาญได้ประกาศออกใช้นั้น พลเอก พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าบวรเดช มิใช่ข้าราชการบำนาญ ซึ่งอยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัตินั้น ๆ ฉะนั้นเมื่อกรณีของพลเอก พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าบวรเดช ต้องด้วยบทบัญญัติมาตรา ๔ วรรค ๑ แห่งพระราชบัญญัติคินยศ บรรดาศักดิ์ เครื่องราชอิสริยาภรณ์ และสิทธิในการรับเบี้ยหวัด บำเหน็จ และบำนาญฯ พลเอก พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าบวรเดช ก็มีสิทธิที่จะได้รับบำนาญตามเดิมในอัตราที่เคยได้รับอยู่ก่อนถูกงดจ่าย คือปีละ ๑๔,๖๐๐ บาท หรือเดือนละ ๑,๒๑๖ บาท ๖๖ ๒/๓ สตางค์

อย่างไรก็ดี โดยที่มาตรา ๔ วรรค ๓ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกันนี้ได้บัญญัติไว้

ว่า “ในการพิจารณาจ่ายเบี้ยหวัด บำเหน็จ หรือบำนาญ ตามพระราชบัญญัตินี้ให้ถือว่าคำวินิจฉัยของกระทรวงการคลังเป็นเด็ดขาด” ฉะนั้นในเรื่องนี้ถ้ากระทรวงการคลังเห็นว่าการที่จะให้บำนาญเต็มเต็มอัตรา จะเป็นการไม่ยุติธรรมสำหรับบุคคลบางจำพวกแล้ว กระทรวงการคลังก็อาจที่จะพิจารณาแก้ไขอัตราบำนาญนั้นเสียใหม่ได้ตามที่เห็นสมควร โดยอาศัยบทบัญญัติมาตรา ๔ วรรค ๓ ดังกล่าวข้างต้น

(ลงชื่อ) ส. วินิจัยกุล
(นายเสริม วินิจัยกุล)
เลขาธิการ

คณะกรรมการกฤษฎีกา
มกราคม ๒๔๙๒

Additional opinion of the Legislative Adviser

If the revival of the former pension of Prince Bavaradej at a rate of ๑๔,๖๐๐ Baht per year is the legal solution of the question as is the answer of the Krisdika S.C.I (with which I concur), the fact that accidentally the Prince Bavaradej would receive better pension than some other persons is, in my opinion, entirely irrelevant. When it is established that a person must legally enjoy a certain right, to grant it to him is not a favor, it is the mere acknowledgement of his right. The acknowledgement of a right cannot be affected by the fact that third persons would not be in so good conditions, since the case of those third persons is governed by quite different principles because they are in a quite different position.

(Signature) Picharn Bulayong

(คำแปล)

ความเห็นเพิ่มเติมของที่ปรึกษาในการร่างกฎหมาย

ถ้าคำตอบในทางกฎหมายสำหรับปัญหาเรื่องนี้เป็นว่า จะต้องจ่ายบำนาญเดิมในอัตราปีละ ๑๔,๖๐๐ บาท ให้แก่พลเอก พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าบวรเดช ตามความเห็นของกรรมการการร่างกฎหมายกองที่ ๑ (ซึ่งข้าพเจ้าเห็นพ้องด้วย) แล้ว การที่พลเอกพระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าบวรเดช บังเอิญจะได้รับบำนาญดีกว่าบุคคลบางคนนั้น ก็เห็นว่าเป็นอีกเรื่องหนึ่งไม่เกี่ยวกับปัญหาเรื่องนี้เลย เมื่อวินิจฉัยว่าผู้ใดพึงมีสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดตามกฎหมายแล้ว การให้สิทธิดังกล่าวแก่ผู้นั้นหาใช่เป็นเรื่องความกรุณาไม่ แต่เป็นการรับรองสิทธิของผู้นั้น การที่บรรดาบุคคลที่ ๓ จะตกอยู่ในสภาพอันไม่ดีขึ้นนั้นมีผลกระทบกระเทือนถึงการรับรองสิทธิไม่ เพราะกรณีของบุคคลที่ ๓ เหล่านั้นอยู่ภายใต้บังคับหลักเกณฑ์ต่างกัน เนื่องด้วยบุคคลที่ ๓ เหล่านั้นอยู่ในฐานะที่แตกต่างออกไป

(ลงนาม) พิชาย บุลยง